

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шадн. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рубрици не зберігаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар.
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.
Швейцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.—
Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Найбільший удар від часів колонізації!...

Промова голови Української Парляментарної Репрезентації посла д-ра Дм. Левницького на пленумі сойму 14. ц. м. при дебаті над самоуправним законопроектом.

ЛАНЦЮХ ПРОТИУКРАЇНСЬКИХ ЗАКОНІВ.

Високий Сойме! Від липня 1920 року, коли цей сойм прийняв перший закон про переведення земельної реформи, — від законів про цивільну і військову колонізацію на сх. землях, законів, які мали яскраво екстремізаційний характер, що наслідували екстремізаційні коловізи, закони пруської держави супроти польських земель, від тоді не оголошено до цієї Високої Палати ніякого законопроекту, який так безоглядно порушував би найживучіші інтереси українського народу, як це робить нинішній проект про частинну зміну територіальної самоуправи. Закони про колонізацію і осадництво мали на меті підірвати підстави економічного розвитку, а навіть самого фізичного життя українського народу. Зновуж жовні закони, закони про шкільництво та декрет президента про товариства мали на меті стримати нормальний розвиток українського народу в ділянці шкільництва й культури. Але зголошений законопроект про частинну зміну територіальної самоуправи хоче перекреслити воляку можливість збірного життя і розвитку українського народу у такій важливій ділянці прилюдного життя, як місцева чи повітова самоуправа. Предложений проект входить не тільки дуже глибоко в існуючі національні і суспільні відносини, але також у великій мірі й у відносини культурні та господарські, касуючи існуючу громадську і повітову самоуправу через накиннення касарняного вигляду її управм під командою державної політичної адміністрації. Цей проект зносить з поверхні життя само повяття територіальної самоуправи, яка по суті має бути на будуче виключно лише фікцією, а це тому, що й на тому відтинку суспільного життя могла у цілій повноті заставувати диктатура уряду. Цей проект входить теж у дотеперішні прилюдні права кожної одиниці, пообавляючи її тих прав з ділянки прилюдного життя, які вона досі мала на деяких великих просторах польської держави.

САМОУПРАВА ЧИ КАСАРНЯ?

М. ін. зголошений проект вводить на території Галичини незнані там досі сільські збірні громади. Наслідком тої реформи населення того краю, несприятливо до тої ніби то самоуправної форми, буде у будучині наражене, зовсім без потреби, на великі податкові тягарі. Цей проект зовсім гальмує дальший розвиток місцевої самоуправи. Він вводить незнаву піде на селі у цілій Польщі інституцію професійних війтів. Ціль тої нової інституції така, що й на терені збірної сільської громади створити диктатуру війтів, майже зовсім незалежних від громадських рад та залежних виключно від повітового старости, якого прикази будуть сліпо виконувати. Диктатура війта має простягатися на всіх громадських функціонерів, а навіть також на громадську раду, постанови якої війт може кожної хвилини зупиняти та в якого руках буде знаходитися ціле управління маєтком громади і громадських установ.

Зголошений проект передбачує майже виключно посередні вибори до міських і громадських установ. В той спосіб широкі маси виборців будуть позбавлені безпосереднього впливу на вибір сільських громадських рад і рад повітових. Виборча ординація до тих установ є в той спосіб збудована, щоб з одного боку заперевати рішачий вплив державної політичної адміністрації на вислід виборів і будучий склад тих установ, та в доважок вона обмежує можливість польського населення здобути собі те представництво в устроєвих самоуправних установах, на яке має право з уваги на свою чисельність. Предложений проект фактично хоче цілу самоуправу касадати до касарень: самоуправа має стати ли-

ше сліпим зваряддям в руках державної політичної адміністрації. В той спосіб він хоче підпорядкувати адміністрації всі ділянки самоуправного життя, щоб осягнути вповні ідеал поліційної держави.

ПОЛІТИЧНА АДМІНІСТРАЦІЯ ЯК ЗНАВЕЦЬ ФІЛЬОЛЬОПІ.

Щоб не було ніякого сумніву, що проват цілим своїм вістрям звертається проти польських народів у Польщі, та в першу чергу проти українського населення, як найчисленнішого, — вже на самому вступі, бо в 4. ст. проекту постановляє, що членами сільських і міських громад, членами повітової ради і виділу, бурмістрами і їх заступниками, війтами і їх заступниками, ба навіть солтисами і їх заступниками можуть бути вибрані тільки такі громадяни польської держави, які у слові і письмі володіють польською мовою. Хто і як володіє польською мовою — про це, очевидно, буде рішати державна політична влада. З дотеперішньої практики знаємо напевне, що та влада не допустить на вищезазвані становища нікого з немилых їй українців, які схотять боронити прав українського населення. Вже на тому місці мушу згадати, що ті постанови у високому ступні порушують приписи про охорону національних меншин і підпошу з натиском, що мурини в Африці мають під цим оглядом більші мовні права, ніж 6-мільйонний український народ у межах польської держави.

Проти замаху на самі підстави самоуправи у громаді і повіті протестує ціла незалежна польська прилюдна опія та поборова його з мериторичних причин в обороні самоуправи. Ми протестуємо і побороємо цей проект не лише з причин мериторичного характеру в обороні тої самої ідеї місцевої територіальної самоуправи, але передовсім в обороні загрожених цим проектом політичних і національних прав українського народу.

ПРИГАДКА МІЖНАРОДНІХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ.

А маємо до того право не лише на підставі приписів польської конституції. Маємо до того право також на підставі міжнародних прав про охорону національних меншин та на підставі спеціальних міжнародних умов і спеціальних законів, вирішених у цьому соймі і досі обов'язуючих.

З міжнародної ділянки дозволу собі ввестися в цьому місці кілька фактів. На декілька днів перед підписанням версайського договору Найвища Рада Мирової Конференції у Парижі прийняла 25. червня 1919 р. постанову, яка в 3. точці звучить:

„Польський уряд буде уповноважений ввести на просторі Східної Галичини цивільну адміністрацію, якщо віднині з головними союзними державами умову, яка по мірі можливості забезпечить автономію тієї території, як також політичну, релігійну й особисту свободу населення“.

СТАТУТ ДЛЯ СХ. ГАЛИЧИНИ.

Те рішення Найвищої Ради Мирової Конференції доказує, що Східній Галичині вже тоді заперевали широкую територіальну автономію. Відома річ, що між союзними державами і Польщею велися переговори, що мали на меті надати Східній Галичині статут, який забезпечив би їй широкую територіальну автономію, ширшу від тої, яку в окремому трактаті загарантували Горішньому Шлеськові і яка нині об'язує на території Горішнього Шлеська.

Найвища Рада Мирової Конференції на своєму засіданні дня 20. листопада 1919 р. прийняла навіть проект спеціального статуту для Сх. Галичини. Той статут мав на основі договорів

Ви не повинні відкладати умови на життєве забезпечення, бо не знаєте, що жде Вас завтра. Але знаєте, яка доля постигне Вашу родину на випадок Вашої смерті, коли Ви не постараетесь завчасу забезпечити її в одинокому

УКРАЇНСЬКОМУ ТОВАРИСТВІ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
НА ЖИТТЯ Й РЕНТИ

„КАРПАТІЯ“,

ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 38 (власна камениця).

Комунікат Комітету будови нагробника І. Франка.

Комітет будови нагробника на могилі І. Франка має честь подати до відома українського громадянства, що нагробник уже вповні викінчений. Окрема фахова комісія, зложена з інженерів-знавців, перебрала протоколярно викінчений пам'ятник і передала його Комітетові.

Комітет повідомляє, що відкриття нагробника і передача його громадянству відбудеться НЕВІДКЛИЧНО ДНЯ 28. ТРАВНЯ 1933 Р. в 9. ГОД. РАНКУ на Личаківському цвинтарі. Того самого дня вполудне відбудеться в салі Міського Театру Святочна Академія з нагоди 17-ліття смерті Великого Поета.

Комітет визнає всі ті установи та крамниці, які перебрали розпродажу листівок із фотографією нагробника Франка, присилати гроші за них, бо Комітетові недостає ще на останні видатки, в тім і не передбачені давніше, кругле 2000 зол. Рівночасно Комітет звертається з покликом до нашого патріотичного громадянства і просить присилати хочби і найдрібніші датки на ту ціль до Центробанку на конто Комітету будови нагробника ч. 7910.

КОМІТЕТ БУДОВИ НАГРОБНИКА
НА МОГИЛІ І. ФРАНКА.

між союзними державами і Польщею обов'язувати у Сх. Галичині.

З уваги на такий міжнародний стан справи Східної Галичини Законодатний Сойм Річи посполитої Польської, бажаючи викликати враження, що Польща задумує сама добровільно надати Східній Галичині територіальну автономію, ухвалив закон з дня 26. вересня 1922 р про самоуправу (а між ін. і про самоуправу воєвідств львівського, станиславівського і тернопільського — Д. У. Р. П. ч. 90. поз. 289), а самі в розділі 2 того закону, якого досі не введено в життя.

Рада Амбасадорів великих держав рішенням з дня 15. березня 1923 признала Польщі суверенні права над Східною Галичиною. Умовиною того признавання було надання тій території територіальної автономії, про що в рішенні виразно сказано.

НЕ ВИПОВНЕНА ГОЛОВНА УМОВИНА.

Всупереч осьому рішенню Ради Амбасадорів уряд Польщі не тільки не виповнив тої умовини і досі не надав Східній Галичині територіального автономного устрою, але навіть, як я вище згадав, по нинішній день не ввів у життя згаданого закону про самоуправу з дня 26. вересня 1922 р.

Мусимо заявити, що українське населення Східної Галичини уважає, що закон з 26. вересня 1922 про самоуправу далеко не забезпечує його прав і є зовсім невистарчаючий. Той закон мав на меті ввести в блад великі держави і переконати їх про добру волю Польщі у відношенні до українського народу, а коли виконав свою місію на міжнародному терені, уряд Польщі зовсім забув про його існування і досі не зробив ніяких заходів для його реалізації.

СКАСУВАННЯ АВТОНОМНИХ ПРАВ.

Що більше! Польська держава скасувала з ті автономні права, що їх мала Галичина за

(Продовження буде.)

Атентат на президента Злучених Держав Америки.

НЬЮ ЙОРК 16. II. ПАТ. Вчора ввечері у Міамі на Флориді виконали замах на президента Злучених Держав Північної Америки Рузвельта. Атентат виконано у хвилині, коли президент пішов прогуляти по морю сідав до авто. Змовник дав до нього шість револьверних стрілів, але всі були невдачливі. Президент навіть не ранений. П'ять осіб з оточення президента потерпіли ранення. Між іншими тяжко ранений бурмістр міста Шикаго Чермак, якому куля проірвала грудну клітку недалеко горланки. Спричинника я виконавця атентату зловили. Є ним американський італієць 35-літній Зінгар. В часі слідства він заявив, що метою його життя було вистрілювання всіх начальників держав. Правдоподібно перед містами Зінгар мав виконати невдалий атентат на італійського короля. Далі він заявив, що є з переконання комуністом. Атентат виконав по

глибшій заставі. Цей атентат викликав в Америці велике враження. Папі Рузвельт прийняла вістку про замах спокійно.

МІАМІ, ПАТ. Шикагівська поліція приказала арештувати 18 осіб із Міамі. У зв'язку з атентатом поліція задумує оточити кривки ганстерів у Шикаго та перевести ревізії.

МІАМІ, ПАТ. Бюлетин про стан здоров'я бурмістра Чермака стверджує, що стан його небезпечний, однак не безнадійний. Куля перебила діафрагму, печінку та застрягла в хребті. Лікарі вважають, що операція могла б бути в теперішню хвилину небезпечна для раненого.

МІАМІ, ПАТ. Джо Зінгар зізнав у слідстві, що револьвер купив тому три дні, щоб вбити през. Гувера. Та коли довідався, що президент Рузвельт вертається, постановив убити його.

ПОДЯКА.

Отсим висловлюю свою глибоку вдячність Вл. Панам д-рові Дзерович Маркіянові за його дбайливе та успішне лікування моєї дружини в тяжкій недугі і д-рові Панчишин Маріянові за безінтресовну участь у консуліумі.

Квасниця Дмитро.

З життя наших установ.

Загальні Збори Т-ва письменників і журналістів ім. Ів. Франка.

У четвер, 15. лютого ц. р. в 5-й годині понодудні відбулися в домі «Діла» чергові загальні Збори Т-ва письменників і журналістів ім. Ів. Франка. Збори відкрив заст. голови ред. Вас. Мудрий і притав голову Т-ва проф. Богд. Лепкого з ювілейом та аложив йому від усіх учасників сердечні побажання.

Звіт з діяльності Т-ва аложив секретар д-р Михайло Рудницький, а касовий звіт касієр І. Квасниця. Звіт Контрольної Комісії складав ред. д-р І. Німчук. Він поставив від комісії внесення, щоб дати абсолютну уступачу Раді Т-ва, що збори ухвалили.

Над звітами розвинулася дискусія, в якій найбільше уваги присвятили справі оселі Т-ва у Ямлім.

З черги вибрали комісію-матку, яка завялася підготовкою листи кандидатів до нової ради Т-ва, а збори тимчасом завялися справою майбутньої діяльності Т-ва. Вислідом цієї дискусії була постанова, що нова рада в майбутньому має присвячувати більше уваги професійним інтересам членів Т-ва.

Після цієї дискусії збори приступили до вибору нової ради Т-ва, яку запропонувала Комісія-матка. Головою Т-ва вибрали однодушно проф. Богдана Лепкого. До Ради Т-ва ввійшли: Марсія Стахів, Іван Кедрин-Рудницький, Дм. Палів і Василь Софронів-Левицький. Заступниками членів Ради вибрали: Храпливий Євген і Лепкий Лев.

До Контр. Комісії вибрали збори головою ред. Вас. Мудрого, а членами д-ра Льва Ганкевича і ред. Р. Голіана. Збори закінчилися в год. 8-й ввечері.

На 1-му засіданні нової Ради Т-ва, що відбулося під головуванням Богдана Лепкого 16. ц. м., Рада уконституувалася в той спосіб, що заступником голови став д-р Матвій Стахів, секретарем ред. Іван Кедрин, скарбником ред. Дмитро Палів, господарем ред. В. Софронів-Левицький.

Всі вживаємо лише мила до праня і тоалетового

„Ваше Очко“

бо воно найліпше і найдешевше.

Фабрична складниця мила і свічок „Ваше Очко“ 1294 ЛЬВІВ, Галицька 1, ріг Ринку. 1-3

Новий воєвода обняв урядування у Львові

ЛЬВІВ. 16. II. ПАТ. Львівський новопризначений воєвода Володислав Беліна-Празмовський обняв сьогодні урядування і в 9-й годині ранку прийняв начальників відділів воєвідства.

КРИВАВІ РОБ. ЗАВОРУШЕННЯ В РУМУНІІ.

БУКАРЕШТ, 16. II. ПАТ. Нічю робітники, які замкнулися в залізничних варстатах у Букарешті, віддали кількадесят реві. стрілів до поліції. Було ранених кількох поліцаїв, а один убитий. На місці зібрали військо, яке інтерв'ювало, старавчися не допустити до проливу крові. В год. 6. рано вівали тричі робітників, щоб кинути варстати. Робітники знову стріляли. Тоді військо дало салву. Робітники піддалися та кинули варстати.

Були вбиті три робітники, а 9 ранених. З поліції та військо є один убитий і 22 ранені.

БУКАРЕШТ, 16. II. ПАТ. Урядовий комунікат стверджує, що страйкуючі робітники букарештських залізничних варстатів домагалися скасування стану облоги, визнання комуністичних організацій, створення робітничих рад по варстатах.

Військо кілька хвилин не відповідало на стрілянину забарикадованих робітників. Вкінці дістало приказ стріляти. Після кількох салв до війська, робітники перестали стріляти, певно тому, що не стало їм набоїв. Тоді військо підійшло вперед і стало опорожнювати варстати. Придержали около 2.000 робітників, м. н. багато чужинців, щоб перевести слідство.

Згідно з останніми повідомленнями військо має 12 ранених і 1 вбитого, робітники 3 убитих. 16 тяжко, а багато легко ранених.

Підсумки шкільного плебісциту в 1932 р.

ПОВІТ ПЕРЕМИШЛЯНИ.

1) Добряничі	декларацій	61	за дітей	93
2) Осталошні	"	121	"	187
3) Жидовичі	"	48	"	71
4) Бруховичі	"	49	"	78
5) Гайбоничі	"	87	"	134
6) Плетиничі	"	34	"	52
7) Подусів	"	82	"	129
8) Плятан	"	44	"	77
9) Полухів М	"	39	"	72
10) Ладанці	"	76	"	118
11) Меричів	"	54	"	91
12) Лаголів	"	160	"	231
13) Новосілка	"	45	"	65
14) Підгайчики	"	88	"	143
15) Галинці	"	164	"	215
16) Туркотня	"	61	"	87
17) Болотня	"	127	"	185
18) Корсанчі	"	149	"	220
19) Вишнівчик	"	77	"	127
20) Тучне	"	45	"	77
21) Куровичі	"	96	"	138
22) Коросно	"	56	"	93
23) Липівці	"	104	"	190
24) Камір	"	37	"	66
25) Станімир	"	80	"	132
26) Боршів	"	104	"	174
27) Ушковичі	"	33	"	53
28) Воаків	"	75	"	107
29) Дусанів	"	135	"	208
30) Чемеринці	"	60	"	108
31) Альфредівка	"	25	"	41
32) Янчин	"	136	"	227
33) Якторів	"	119	"	196
34) Солова	"	67	"	106
35) Савіта	"	63	"	93
36) Кривичі	"	60	"	82
37) Подосільна	"	115	"	207
38) Чуперносів	"	26	"	47
39) Унів	"	96	"	153
40) Лові	"	44	"	63
41) Біле	"	47	"	69
42) Свєрж	"	34	"	55
43) Замісте	"	46	"	80
44) Погорілиці	"	24	"	41
45) Неділанка	"	24	"	43
46) Похтва	"	63	"	93
47) Дунаїв	"	43	"	61

Разом декларацій 3423 за дітей 5373

Не вносили: Прибін, Утіховичі, Бачів, Костенів, Білка, Виписки, які мають українську школу. Перемишляни, Копань-Гнида, Ясєва-Майдан Лип., Сивороги, Гавачів і Гавачівка, де не було вигляда на успіх. 11 громадян галицької суд. округи внесли декларації безпосередньо і від них Пов. Плеб. Комітет даних одержати не міг.

Конгрес колхозів.

МОСКВА, 16. II. ПАТ. Нині відкрили в Москві конгрес колхозів (колективних господарств) у присутності 1500 делегатів. До президії конгресу ввійшли: Сталін, Калінін, Молотов, Каганович і Ворошилов. Відкрив конгрес один із секретарів комуністичної партії Каганович.

Болівійсько-парагвайська війна.

ПАРИЖ, 16. II. ПАТ. Колумбійське посольство комунікує, що колумбійські війська здобули фортецю і місто Таранака, недалеко Летиції. Ціла парагвайська залота попала до веволі. Побідники здобули 6 гармат, що походять із фабрик Крупа і велику кількість скорострілів. Зновже з Асомишон доносять, що парагвайська артилерія розбила болівійські війська під місцевістю Наві.

ЗБАРАЖЧИНА.

Базариця	декларацій	27	за дітей	44
Березовиця Мала	"	17	"	23
Білозірка	"	28	"	43
Верняки	"	25	"	39
Воробішка	"	44	"	62
Гнилиці Великі	"	80	"	94
Гнилиці	"	64	"	74
Голотки	"	56	"	74
Голошинці	"	32	"	42
Гущанка	"	43	"	44
Доброводи	"	10	"	180
Добромірка	"	73	"	86
Залузе	"	59	"	74
Зарубинці	"	59	"	84
Збараж	"	62	"	90
Іванчани	"	54	"	76
Кіяданці	"	43	"	63
Клебанівка	"	54	"	65
Кобиля	"	94	"	117
Козарі	"	33	"	47
Кошів	"	75	"	97
Красно...	"	87	"	127
Курники	"	36	"	45
Лисичинці	"	79	"	97
Лубянки Вищі	"	94	"	125
Лубянки Нижчі	"	115	"	145
Мели	"	54	"	76
Новики	"	42	"	58
Нове Село	"	44	"	53
Охримівці	"	41	"	60
Розношинці	"	38	"	55
Романове Село	"	52	"	73
Синягіва	"	45	"	66
Скорики	"	56	"	71
Стрибака	"	43	"	53
Сухівці	"	56	"	66
Терпилава	"	83	"	112
Токи	"	129	"	183
Чернихівці	"	102	"	150
Чумалі	"	24	"	40
Шани	"	110	"	145
Кавмківці	"	39	"	54

Разом 42 громад внесли декларацій 2522 за дітей 3385

Плебісцит назагал випав дуже добре. Батьки держалися прегарно, а як були де спроби перепон чи яких надужить, то їх у зародку ліквідовано. Село Воробішка легалізувало підписи батьків у нотаря М. Савчинського з Новоселиці. Білозірка не переводила шкільного плебісциту, бо в селі нема достаточного числа дітей у шкільному віці.

Даром

2 ЗНАМЕНІТІ НОЖИКИ ДО ГОЛЕННЯ „САЛЬФЕРС“ тому, хто купить 5 шт. за 1.— зол. тільки Перфумерія С. ФЕДЕРА, Львів, Сикстуська 7.

Почтові висилки відвортно.

Хто предложить цей вирізок отримає 8-й ніжик безплатно.

СТРІЛЯНИНА В СОЛУНІ.

З Атен повідомляють, що в середу веч. ок. 400 комуністів вибралося на тайні збори в Солуні (Сальоні). Поліція оточила дім і вівала перервати збори та видати провідників. Коли комуністи не послушали, поліція дала кілька салв у повітря та війшла приступом на салю. В бійці згинуло 8 комуністів, а 115 було ранених. Арештували 80 комуністів, м. н. кількох азначених комуністичних діячів.

На парламентарній арені.

Зміст промови посла д-ра Л. Макарушки виголошеної на пленумі сойму дня 10. лютого н. р. при бюджеті міністерства скарбу.

Нашому Каюбові залишилося ще кілька хвилин до вичерпання призначеного йому контингенту. Використовуючи цей час, щоб бодей у дуже загальних нарисах представити ту страшну дійсність, яку переживають тепер усі верстви українського народу в ділянці податкової обтяжки. Це вже більше ніж образ біди і нужди. Положення українського села у податковій ділянці є тепер того роду, що представляється воно, як образ одної великої розпуки.

Переді мною писмо від українських селян зі словами на початку: „В обіймах розпуки“. Цей висказ англії на тійки на перший погляд переборщено. Бо якщо до селян з одного села і то не з власної вини, а з вини скарбового уряду в Стрию, — який забрав податкові книги громади і переладжав їх у себе від 9. вересня до 12. грудня минулого року — отримав тепер кількасот унімів на 1.170 зол. від загальної податкової квоти окроє 3 тисячі зол., то не можна вимагати від тих бідних рільників, щоб вони без схвалювання могли писати свої листи у цих справах. А можемо записати панів, що таких листів одержуємо ми дуже і дуже багато.

Нас не заспокоює, а навпаки затривожила остання промова п. міністра скарбу на бюджетній комісії. Видно з неї, що міністерство скарбу не здіє собі справи з положення, яке запанувало тепер у ділянці податкової. Так само маємо ми враження, що навіть панове посади з опозиційних клубів не оцінюють як слід того страшного положення, в якому знайшовся загальний податковий платник і в якому знайшлася передовсім рільнича верства населення Польщі. Приходиться нам ствердити, що положення на польській етнографічній території не є таким страшним, яким воно є на наших землях.

Податки зростають у нас з року на рік з несправедливою швидкістю. Для зняття податкових відносин у нас виберу один з найбільших наших повітів — повіт гірський — а саме повіт косівський: від р. 1926—1932 збільшилися там деякі податки у п'ять, шість а навіть і вісім разів. Наприклад доходний податок одного платника, греко-кат. священика зріс з 59 зол. у 1926 р. до 174 зол. плюс крізовий додаток у 1932 р., а

другого знову з зол. 59 на 401 зол. Саме сьогодні одержав я повідомлення, що селяни с. Шешори тогож повіту мають заплатити кару 808 зол. за залеглий ґрунтоту податок, який вносить загально 1.200 зол. Один селянин отримав наказ заплатити на 3 сот., а кару має заплатити 1 зол. 50 сот., другий знову отримав 3 унімення від 10 до 18 сотиків, а кару вносять 4 зол. 50 сот. Такі річі діються в одному з найбільших гірських повітів, у повіті зовсім господарсько зруйнованім. Це є, адже, загально відомою річю, які жахливі роки нужди і голоду переживала саме в останніх часах наша Гуцульщина.

Так представляються податкові справи в одному з найбільших наших повітів, а ця система в інших частинах української землі не виглядає нітрохи краще. Протинно, т. зв. податкова шруба є звичайно залежною від багатства повіту. Чим багатший повіт, тим більше є він тепер податками руйнований.

До цього всього треба ще додати справу для нас специфічну, а саме, що податкова справа на наших землях не є виключно господарським питанням, але є вона тісно зв'язана з загальним наставленням політики уряду у відношенні до українського народу. А це наставлення є добре відоме.

Узглядювання податкових відкладів усяких родів на наших землях майже не існує. Вношення відкладів сталося вже тільки звичайною формальністю, з якою ніхто більше поважно не рахується.

Думаю, що погодиться зі мною п. міністр скарбу, що український селянин був і є ще все добрим податковим платником. Але якщо міністерство скарбу зробило з кар за залежності і з езекуційних належностей нове поважне джерело скарбових доходів, якщо стягання податків у нас починає відбуватися при окликах населення за допомогою та при битті в дзвони — як це діялось в останніх часах у буцацькому повіті — при таких розпучаних засобах оборони, переслідуваного податковими езекуторами населення, при допомозі поліції і судів, то здається нам, що є це дуже грізне остереження для податкової політики міністерства скарбу на українських землях.

15-літні роковини бою під Крутами.

Святочний концерт, уладжений Комітетом львівських українських студентських організацій, 13-го ц. м. у салі Музичного Інституту у Львові.

Пригадувати громадянству призабуті історичні даги й постаті та поширювати на них культ національної традиції, — це річ не тільки похвальна й корисна, але просто необхідна як один із наймогутніших засобів відродження нації. Навіть при розмірній високій національній свідомості та розмірній поважності політичних зовітках і культурно-господарських надбаннях — політична думка шукатиме, а політична боротьба позбавляється розмаху і має специфічний посмак провінціалістичності. — якщо культ історичної традиції не викиє сірої сучасності зі славесною давниною і якщо психіка має не формувався в атмосфері культу тієї давнини. Доказ: передрозення Галичини, яка історичної традиції зовсім не пам'ятала та яка при всьому своєму дорілку мала націоналістичні аспірації дуже вузькі. І доказ: Наддніпрянщина, де при відсутності різного шкільництва, при браку наукових творів у рідній мові, при величезній мізерії національної преси — атрималось серед інтелігенції і деяких верств хліборобства знамените знання рідної історії, де з пієтизмом люди переховували пам'ятки по своїх прадаках і де природні свідки історичної давнини перетримали століття дикого асиміляційного натиску...

Тому ми справді надзвичайно відрадне явище треба ствердити факт, що не лише літературне, але й живе, громадське зрозуміння культу історичної традиції процвітає у нас в останніх роках у щораз нових прилюдних маніфестаціях. До них — поруч із традиційними прогулками на Майдані, зі святкуваннями роковин 1. листопада та 22. січня, з походами на Зелені Санта, з локальними панахидами біля воєнних хрестів і т. д. — прилучилися нпр. прегарний культ великого державника Мазепи. Цікава річ, що зовсім у тінях забуття перебуває ще могутня постать великого Богдана, величезної індивідуальності та одного з найбільших полководців і революційно-військових організаторів, яких знає асесвіція історії. Зате студентська молодь імпульсивно підняла ще одну ланку останньої визвольницької війни та зробила її новим предметом культу.

Бій під Крутами це безумовно одна з подій, від якої як глибоким трагізмом. Кількасот молодих хлопців, які пішли майже буквально з голими руками, без зброї і мушкетів, без примітивного військового вишколу, здобили не вміючи навіть орудувати рушницею, — проти знаменито вишколеної регулярної московської армії, вложеної зі старих досвідчених воїнів світової війни. Кількасот хлопців, які кермували виключно молодецьким патріотизмом і емоціями та імпульсивною молодечою бравадністю, що не брала під увагу ні справжнього ризика діла, ні його військової доцільності. І не брала під увагу найважливішого моменту, а саме: що зрештою молоді національно-свідомі інтелі-

гентських сил в добі визвольницького руху країни, надзвичайно бідної на свідому й ідейну інтелігенцію, є для батьківщини та її будуччини де-де більша від вартості десяти виграних навіть боїв, які не всіли спинити колаеса історії.

Бій під Крутами саме тому є лише історичним епізодом, епізодом величезним, болючим і трагічним, але лише епізодом, що не змінює і не міг змінити ходу історичних подій. Жовті Воли і Збараж, Берестечко, Полтава чи Мотомилівка — це все історичні столпи на гострих поворотах української історії. Крути таким стов-

Поможі селянським дітям вчитися сільського господарства.

„Діло“ ч. 17 з 1933 р. помістило оголошення Головного Виділу Т-ва „Просвіта“, що дня 1. березня 1933 р. розпочинається 7-місячний господарсько-садівничий курс у Господарсько-садівничій школі Товариства „Просвіта“ в Миловаїні. На курс приймається мужчин у віці 16—24 літ, що покінчили найменше народню школу.

Наука в школі коштує 5 зол. місячно, за хату, опал і світло платять ученики по 5 зол. місячно. В часі курсу ведеться кооперативна харчівня, в якій прохачування одного ученика коштує 25 зол. місячно. Крім того на покриття коштів адміністрації платять ученики одноразово вписову у висоті 15 зол.

Не рахуючи вписового, наука й удержання в школі одного ученика коштує місячно 35 зол., а за сім місяців включно з вписовим 260 зол.

Щоби таку квоту зібрати, мусить селянин продати 10 соти. пшениці, або 18 соти. жита або 22 соти. ячменю, або 26 соти. віаса, або 87 соти. бараболі. Знаємо дуже добре, що наші селяни готівки не мають. Їх аспірації високопроцентові кредити на закупню землі та рільничих машин і погноїв. Ціни на сільсько-господарські продукти впали, а селянини мусить платити рати і відсотки.

У яких фінансових умовах живуть тепер селяни, про те багато можуть сказати роземчі суди.

Коли в осінньому речинні зголосилася до Школи мала кількість учеників, то це можна оправдувати недостатком грошей в наших селян. Намовляти їх тепер, що сільсько-господарське знання є необхідне, непотрібно, бо про те наші селяни є вже достаточо переконані.

Ім треба лише допомогти і винайти такий спосіб, щоби селянини мимо тяжкого фінансового положення міг удержати свого сина в Господарській Школі.

Селянинові тяжко нараз продати 10 соти. пшениці на удержання сина в школі, але багато знайдеться таких, що на ту ціль могли би жертвувати 3—5 соти. пшениці в одному році то є платити через 2—3 роки.

Хто хоче навчитися доброї української літературної мови, хто хоче пізнати історію своєї мови, хто хоче довідатися, як де говорять український нарід, ТОЙ МУСИТЬ ПЕРЕДПЛАТИТИ

Науково-популярний місячник „Рідна мова“
присвячений всебічному вивченню УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ.
Головний Редактор і Видавець проф. д-р ІВАН ОГІЄНКО.
ПЕРЕДПЛАТА: 6 зол. річно, 3 зол. піврічно, 1.50 чвертьрічно. За границею 1 амер. долар. Конто чекове П. К. О. число 27110. — Адреса Редакції й Адміністрації:
Warszawa, Stalowa 25. m. 10.

пом не є і з цього погляду жертви, що впали під ними були жертвами даремними. Коли додамо подвійне непорозуміння, з вини якого вининило тоді стільки молоді вимарш через непорозуміння із Києва (журинь м'як іши призначення і відійшов на фронт „явочним порядком“, поправді всупереч волі військового командування) та перехід до наступу після переплутання наказу про відступ — маємо повний образ трагічного сплету обставин.

Очевидно, що культ історичної події, який переходить у глорифікацію та свідомо змагає до творення з тої події легенди — не входить в аналіз події з погляду історичної та політичної доцільності. Це річ зовсім зрозуміла, тим більше, коли за творення такої легенди береться ідейна молодь, яку мусить фанатизувати порив героїв апід Крут. І ми зовсім не хочемо моральної вартості тої події своїми увагами обезцінювати. Навпаки! З історичної перспективи факт патріотичного самопожертвування гурту високої і середньшкільної молоді в той мент, коли десятки і сотні тисяч здорових військово-здібних і вишколених, зрілих мушкетерів і клас байдуже приглядалося мукам зроджуваної нації, той факт вартний культу і легенди.

Українська львівська студентська молодь вшанувала його в останній понеділок 13. ц. м., скромною, але планово і культурно складеною програмою концерту. В центральною точкою слушно стало „Святочне слово“ студ. Атаназія Фіголя, який із благородним патосом представив значіння бою під Крутами на тлі тодішньої доби. Тов. Фіголь перестудіював матеріали до тих часів, але — їх не переживав та активно в них участі не брав. Тому і його освітлення розвитку української революції не зовсім переконує очевидців та учасників революційних подій. Але це справа другорядна: цеж була святочна промова, а не історична розвідка. Її автор має безперечний красномовний талант. Одна скромна порада: не впадати в маніру штучних та неукраїнських наголосів... Мистецький рівень концерту „відтягнув“ од арт. др В. Тисяк. Хор „Бандуриста“ прегарно зіспіваний. Цілість концерту залишила поважне й миле враження.

Воно булоб дзаско краще, колиб не організаційна неадаптованість. Концерт заповів на 7.30 веч., замість на год. 9. Наслідок був такий, що треба було більше години ждати на морозі перед будинком, поки скінчиться кінова вистава, опорожняться салю і приберуть естраду, а потім ще треба було перейти півгодину гегену шалевого натовпу у снігах і при гардеробі в ослабленому будинку Муз. Товариства. Численні громадяни відійшли огірчені до дому, дехто відпокутує свою добру волю недоугою. Хто винуватий за цей скрегітливий дисонанс у такому гарному святі?!

Іх.

Тут у першу чергу сільські організації повинні прийти своїм членам з допомогою.

Сільські читальні Т-ва „Просвіта“ і сільські кооперативи можуть легко відложити на ту ціль 260 зол. Коли не може цього зробити одна організація, то зробить це напевно 10 організацій з найближчої околиці. Призначені на ту ціль гроші, дістає член організації, який бажає післяти свого сина до Господарської Школи на позичку, яку зобов'язується повернути в часі, в якому з організацією умовиться.

Таким чином селянин зможе післяти свого сина до Сільсько-Господарської Школи, а організація, яка дає гроші на науку за якийсь час одержить їх з поворотом і допоможе нини другому членові.

Дарувати тих грошей цілком непотрібно і це було би навіть недоцільним. З науки буде мати користь у першу чергу той, що навчиться поступового господарства і він чи його батько мусить за це заплатити. Ту мову про довшу чи коротшу виручку, щоби той коп, який сьогодні є понад сили пересічного нашого селянина, розложити на два чи три роки.

Якби ця думка в наших сільських організаціях прийнялася, то школа в Миловаїні напевно не зможе всіх учеників помістити і скоро з'явилася би потреба творити дальші сільсько-господарські школи, а така школа повинна бути в кожному повіті для селянських хлопців і дівчат.

Доля сільсько-господарської школи в Миловаїні є в руках провідників сільських організацій, які працюють для піднесення добробуту своїх членів-селян.

Урухомлення господарсько-садівничої Школи Т-ва „Просвіта“ в Миловаїні буде залежати у великій мірі від того, чи зголоситься достаточна кількість учеників до Школи, а в першу чергу з повітів станиславського воєводства, бо ця Школа є призначена передовсім для того району і навчання в школі узглядює саме найбільше потреби найближчих околиць Школи.

Сільські організації повітів, що найближчі до Школи в Миліванні повинні ділом доказати, що ця Школа для них потрібна, а саме тим, що вишлють якнайбільше учеників до цієї Школи зі свого району.

Зголошення на курс слати як найскорше, а найдавніше до дня 25. лютого на адресу: Господарсько-сільсько Школа Т-ва „Просвіта“ в Миліванні п. Стриганиці над Дністром.

ФРАНЦУСЬКО-БІЛЬШОВИЦЬКИЙ СОЮЗ.

Бувший прем'єр Еріо в газетній статті прокладає союз Франції з СРСР. В заміну за співпрацю в господарській діяльності Еріо жертвує більшовикам поміч у внутрішніх труднощах. Це рівнялося би заповідженню великих кредитів.

ЛЬОПД ДЖОРДЖ ТВОРИТЬ НОВУ ПАРТІЮ.

З Лондону повідомляють, що Льюїс Джордж утворив нову політичну партію під назвою „Валійських Лібералів“. До партії належить 10 послів.

АНГЛ. МІНІСТР ЛЕТУНСТВА В БЕРЛІНІ.

Англійський віцеміністр летунства мільйонер Сасун прилетів до Берліна. Переговорював із німецьким віцеміністром летунства Герінгом. Із Берліна Сасун вернувся до Лондону, а відси відлетів до Женеві як делегат на розробку конференцію.

НЕ ДАЮТЬ ГІТЛЕРОВІ ГОВОРИТИ.

БЕРЛІН, 16. II. ПАТ. Підчас передавання промови канц. Гітлера в радіо на передвборчих зборах у Штутгарті нараз перервали кабель. Також усі телефонічні сполуки зі салею були перервані. Комунікат бюро Вольфа стверджує, що то був саботаж.

ВИБОРИ В ГОЛЯНДІ.

Голандський парламент розв'язала королева. Нові вибори будуть 26. квітня. Парламент не ухвалив ошадностевих проектів уряду.

ДАЛЬШИЙ БАНКОВИЙ ХАОС У ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

Із НьюЙорку повідомляють, що в Дітроїті далі панує грошовий хаос. Перед банками виступають громади людей. Вони вибирають, згідно з мораторієм, 5 проц. своїх вкладок. Стійт Мішген найбільший промисловий центр. Його круг ділення сягає на сусідні стейти Огайо та Пенсильвенію. Коли ньюйорський фінансовий світ не допоможе фінансово, то банки в згаданих стейтах муситимуть припинити всі виплати. Велика автомобільна фірма „Віліс Оверленд“ у стейті Огайо, яка мала 8.000 робітників, а має вартість 60 міль. доларів, збанкрутувала. Власником цієї фабрики є бувший амбасадор Зл. Держав у Польщі Джон Віліс.

НОВИНКИ

— Першорядна кравецька робітня А. Дуфанця, Львів Пасаж Миколая, II. пов., напроти ківа „Утіха“. Власні матеріали на складі. 125010-25

— З Українського Лікарського Т-ва. В суботу дня 18. II. м. в год. 18. відбудуться в домі товариства при вул. Чарнецького ч. 26/1. сходили членів з рефератом д-ра М. Музики про сучасний стан поглядів на етіологію дифтерії.

— Що таке автономія? Коли кілька днів тому промовляв у варшавському соймі один із наших послів, безістинний посол Бжузка зробив замітку, що промовець говорить проти власного переконавання, знаючи добре, що французьке слово „автономія“ значить не „автономія“, а „саможонд“. Цікаво, чи п. Бжузка не знає французької мови чи теж прикидається наївним. Радимо йому взяти до рук хоча би „Лярусса“ і прочитати дефініцію „автономії“. „Свобода у правляти собою згідно з власними законами“. Та чи пос. Бжузка знає щонебудь про свободу?

— Сліпий п'яніст Імре Унгар дає концерт нині, у п'ятницю, у салі польського Муз. Т-ва (кіно „Аполло“). Він є першим лавреатом Шопенівського конкурсу і гратиме здебільша твори Шопена.

— Не люблять бебешких шиб. Невідомі люди вибили в середу вечором шиб в льокалі львівського відділу ББ. при вул. Сикстуській ч. 43.

— Страйк студентів. Всепопольська студентська молодь у Варшаві ухвалила проголосити демонстраційний страйк на 22. лютого. Тогож дня сойм має радити над урядовим проектом закону про устр-й вищих шкіл у Польщі.

— Член ОВП. — отруйник. В Іновроцлаві арештували члена Обозу Великої Польщі Луковського, бо його підозрюють, що втруїв „стисельна“ у навечеря нового року

ВІДГУКИ ДНЯ.

Нарти — Брідж.

Назагал не люблю краєвих винаходів. Купиш — показується, що зле зроблена ручка, не пристає накривка, або таки взагалі відочого годиться.

А все таки один винахід подобався мені: Поїзд „Нарти-Брідж“. Направду прикро мені, що мушу похвалити, але з котрого боку не підійду — добре. Хто привик до східно-галицьких койців, засмічених і неосвічених, дзеленькоти надбитих шиб і скрипоти вивихнених коліс, той був здивований усім тим, що застав у поїзді „Нарти-Брідж“, включно до вишуканої чемності обслуги.

Врешті раз управа залізниць видумала спосіб, як без болю витягнути людям по кілька золотих з кишені!

Нарти-Брідж...

Сама назва вказує, що за пасажири в цій поїзді. Два трохи ненормальні відлони суспільностей, вівсім до себе неподібні, стягнені до купи в більшим числі і на довгий час. Хто знає між тими двома відломами не було б прийшло до непорозуміння, якби не пасажири з подвійним „недомаганням“, що і грають бріджа і їздять на лещатах. Вони годили обі сторони власним приміром: цілу дорогу грали в карти, а цілий час постою сувалися по горах.

Ще поїзд не рушив з львівського двірця, як уже один лещатар упав два рази на землю, а один бріджіст три рази на просте пік.

— І ти хочеш вилізти на Явірник?! — сумнівався товариш лещатара.

— Вам добродію кічки грати! — констатував партнер бріджіста.

Обі відповіді заглушив свист паротягу і бряжіт зрушених вагонів.

— Ревний ексектор. У Варшаві скарбовий ексектор забрав якомусь бідакові 20 сот., за які він хотів купити хліба для дітей. Цю зіску принесли варшавські часописи.

— Нова планета. Астрономи стежать за рухом нововідкритої маленької планети. Її називають покищо планетою д-ра Райнмута, від прізвища астронома з Гайдельбергу, що її відкрив. Із усіх планет сонячної системи вона найменша розмірами і єдина, що знаходиться між землею і Венерою. Вона крутиться довкола сонця досить поволі і відбуває свою повну подорож у 798 роках. У 1940 р. вона підійде до землі на віддалі 2 міль. миль і можна буде її бачити досить виразно. Тепер через телескоп вона подобає на ясну цятку і тому спочатку вважали її кометою. Аж згодом ствердили, що це самостійна планета з власною орбітою. Астрономи кажуть, що вона не кругла, а подовгаста. Можливо теж, що це велитенський метеор, який колись падаючи з бездонної пропасти всесвіту попав у нестійну рівновагу, притяганий одночасно землею, сонцем і Венерою. Так почав він кружляти як самостійне небесне тіло довкола сонця. Переписуючи ці звістки за чужинною пресою, не маємо певности, чи нема в ній якої наукової ересі.

— Дух Гітлера. У Німеччині починає вже віяти духом фашистського та комуністичного насильства. Президент поліції у Дессав, почувши себе учнем Гітлера, почав ревізію міської прилюдної бібліотеки і кавав повикидати звідтіля всі книжки, що пахнуть соціалізмом і пацифізмом. Навіть повісті Ремарка пішли на індекс. На їх місце прийдуть твори боевого націоналізму.

— Святиня у четвертій піраміді. З Єгипту приходять звістки, що проф. Селім Гассан відкопав кільканаць гробів князів із династії Кефрен. Він працює тепер у т. зв. четвертій піраміді, де відкрив святиню. Зате звістка, передана недавно про нововідкритого нового Сфінкса, неправдива.

— Як працюють радянські фабрики. Комуністична „Правда“ обвинувачує у поганій праці металургічних фабрик місцеві професійні організації. Притокою до цього сильна знижка продукції. Російський офіціоз дорікає українським радянським профсоюзам, що вони не доисті уважали ставилися до поправ „лобутових“ обставин праці на фабриках і не подбали, щоби там були товари першої потреби. У деяких випадках робітники понабирали гроші наперед і діловоди не відраховували їх рік або два від заробітної плати.

— Людина з двома серцями. У Пітсбургу мешкає, як упевняє ньюйорська преса, 32-літній Едвард Райнольдс, що має два серця. Він дістав місце на фабриці Вестінггауза і мусів піддатись лікарським оглядинам. Лікарі ствердили, що крім серця на лівій боці, меншого, що бється повільно є ще друге нормальне на правій бо-

— Пані також? — питається молода дівчина.

— О, так. Дуже люблю цей спорт! — відповідає старша, але груба пані.

Усміхаються, кивають до себе головами і розходяться.

По хвилині мовчанки молода лещатарка пояснює:

— Ця пані страшенно не любить зими. Казала до мене раз: „Ох Боже, знов сніг і знов треба їздити на лещатах!“

Мода. Доказ-батьорости. Спосіб на відтовщення. Якої жертви не двигне жінка ради цього! Руками й ногами дереться під гору, — Іде в долину на всім крім дошок, десятим потом обливає светер, а в висліді — 20 грамів мінус.

Поїзд летить як скажений. Малі стації і перестанки тільки руками махають і вже осталися позаду.

Бріджісти цього не бачать, бо їм байдує, чи поїзд загалом їде.

Зате лещатарі весь час при вікнах.

Зітхають.

Чорні ниви, руді горби — як оком сягнути. Нараз триумфальний крик: Сніг! Сніг-Бігне сніг!

На недалеких сугорбів в яруху щось біліє.

— А може це кіті? — обзивається якийсь бріджіст.

Але це таки сніг.

Лещатарі починають смарувати „дошки“.

Чим далі в гори тим більше снігу. Вже й по ровах коло шляху, вже й на полі денеде.

— Я вам кажу, ми ще нині будемо мати першокласний сніг

Ніхто в це не вірить, але всі притакують.

Повідчиняли вікна щоб ліпше бачити, мерануть, але аж приють з нетерплячки.

Галактіон Чіпка.

ці. Вчені зацікавлені, чи житиме він завдяки двом серцям краще і довше.

— Жінки з бородами. Мешканці невеличкого французького міста Ажен (на Гароні) стали предметом наукового досвіду. Французька медична Академія вибрала комісію, що мала дослідити дивне явище: чому у жінок і дічат, гарних і зовсім нормальних, росте борода. Народна легенда пояснювала це тим, що колись над берегами Гарони жило плем'я азійських номаді. Воно згодом злилось із місцевим населенням, залишивши на пам'ятку свого побуту бороду жінкам. Медична Академія нашла простіше розяснення. Аженські жінки, і ті, що мають бороду і ті, що її не мають, фізичною будовою не різняються від інших французьких жінок. Зате всі бородаті тамосні жінки мають аномальні желези внутрішньої секреції. Тут є теж багато випадків цукрової недуги. Причина вода, яка має в собі якийсь мінерал, що дуже сильно впливає на дотичні желези. А згадані желези мають зв'язок із ростом борода.

— Новий „робот“ на виставі у Шікаго. Управа світової вистави у Шікаго пускає у світ інформацію про нову атракцію, яка буде на ній, а саме про автомат, зроблений із алімінію, скла та сталі. Новий автомат називатиметься „Альфа“, важитиме 2000 кіло і буде подібний до людини. Голову матиме циліндричної форми, в очах і вухах відповідні прилади. Він виконує накази, як їдають йому люди голосом, телефоном або світляними знаками, встає, ходить і говорить, показує точну годину і передбачує погоду. Кожний, хто підходить до автомату, чує острогу, щоби не тикав машини під загрозою смерті.

— При інфляції треба часто прочищувати шаунок і кишки природною гіркою водою „Franciscka-Józsefa“.

СПОРТ.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ С. Т. „УКРАЇНА“.

Виділ Спортового Товариства „Україна“ пригалає, що Загальні Збори Товариства відбудуться в неділю 18. II. м. в год. 10 рано в салі „Української Бесіди“ при вул. Рутівського 22, 1.

ГАКІВКА.

День Львівського Окружного Союзу Гаківки та леді.

В найближчу суботу і неділю, 18. і 19. II. м. відбудуться змагання 4 перших львівських гаківкових дружин з такою програмою: в суботу в год. 18.30 Чорні — Лехія; в год. 20. Україна — Погонь; в неділю в год. 18.30 між собою переможці з попереднього дня, а год. 20 переможці. Всі змагання на торі Л. Т. Л. вул. Печчинська.

КОПАНИЙ МЯЧ.

12. II. ПАРИЖ. Австрія — Франція 4:0 (0:0).

В першій половині віденці дали показ комбінаційної гри в полі і цілком не висилувалися на страйнині брамок. Кожний грач старався показати всі свої технічні вміности, як хоббінг, штовпання м'яча при землі і в

